Утвърдена:

Счетоводна политика на
" ВИЛИ АГРО ЕМ " ЕООД

А. Предмет на дейност:
Посреднически дейности в сферата на транспорта.
Б. База за изготвяне на годишния финансов отчет
1.Закон за счетоводството.
2. НСС, приети с ПМС 37/13.02.2002 г.. По въпроси, за чието решаване няма изрични разпоредби в НСС и ЗС, се прилагат изискванията на МСС.
3. Данъчни закони, засягащи дейността на фирмата.
4. Вътрешни нормативни актове, утвърдени от ръководството на фирмата, свързани със спецификата на неговата дейност.
В. Основи за изготвяне на годишния финансов отчет
1. Основни счетоводни принципи:
а) текущо начисляване – приходите и разходите по сделките и събитията се отразяват счетоводно в момента на тяхното възникване, независимо от момента на получаване или плащане на паричните средства или техните еквиваленти;
б) действуващо предприятие – предприятието да не предвижда и да няма необходимост да се ликвидира или да ограничава мащабите на своята дейност в предвидимо бъдеще.
Когато годишният финансов отчет е изготвен в съответствие с този принцип, но са известни данни и обстоятелства, водещи до несигурност относно възможността на предприятието да продължи своята дейност, тези данни и обстоятелства се оповестяват.
в) предпазливост – извършва се оценяване и отчитане на предполагаеми рискове и очаквани загуби;
г) съпоставимост между приходите и разходите – признаване на разходите, извършени във връзка с отделна сделка или събитие във финансовия резултат за периода, през които предприятието черпи изгода от тях. Признаването на приходите се отчитат за периода, през който са отчетени разходите за тяхното получаване;
д) предимство на съдържанието пред формата – сделките и събитията се отразяват в съответствие с тяхното икономическо съдържание, същност и финансова реалност независимо от съответната им правна форма;
е) запазване при възможност на счетоводната политика от предходния отчетен период и постигане на съпоставимост на отчетните данни и показатели.
2. Изграждането и поддържането на счетоводната система осигурява:
а) всеобхватно хронологично регистриране на счетоводните операции въз основа първични счетоводни документи;
б) систематични счетоводни регистри за обобщаване на счетоводната информация, които се откриват в началото на отчетния период и приключват в неговия край;
в) синтетични и аналитични счетоводни регистри, както и равенство и връзка между тях;
г) междинно и годишно приключване на счетоводните регистри и съставяне на оборотна ведомост;
д) изменение в извършените счетоводни записвания чрез съставяне на коригиращи счетоводни статии;
е) прилагане на утвърден от ръководството индивидуален сметкоплан.
3. Отговорност за съставяне на годишен финансов отчет
а) ръководството на предприятието е отговорно за своевременното съставяне на счетоводните отчети, които трябва да дават вярна и честна представа за финансовото състояние, резултатите от дейността, паричните потоци и измененията на собствения капитал;
б) лицата, които са съставили и подписали счетоводните документи и техническите носители са отговорни за достоверността на информацията в тях.
Поправки и добавки в първичните счетоводни документи не се допускат. Погрешно съставените първични счетоводни документи се анулират и се съставят нови.
в) съставителят на годишния финансов отчет и на междинните отчети отговаря за организацията на счетоводната дейност и за своевременното му изготвяне.
4. Периодичност на изготвяне на междинни финансови отчети:
- всеки месец
5. Съдържание на годишния финансов отчет:
а) счетоводен баланс – форма прил. № 1;
б) отчет за приходите и разходите – форма прил. № 2;
в) отчет за паричния поток – форма прил. № 3;
г) отчет за собствения капитал – форма прил. № 4;
д) приложение със следните елементи - т. 19.2 от НСС 1.
Г. Оценъчни бази, използвани при изготвяне на финансовия отчет:
1. Дълготрайни материални активи
1.1 Дълготрайните материални активи първоначално се представят по цена на придобиване. Цената на придобиване е:
а) покупната цена и всички преки разходи за привеждане на актива в работно състояние в съответствие с предназначението му. Придобити активи с разсрочено плащане – по реда на т 4.2 от НСС 16;

в) справедлива цена – когато са получени в резултат на безвъзмездна сделка;
г) по оценка приета от съда и всички преки разходи – когато са получени в резултат на запортна вноска по реда на Търговския закон.
1.2 Оценка на дълготрайните материални активи след първоначалното признаване
а) препоръчителен подход – след първоначалното признаване като актив всеки отделен дълготраен материален актив се отчита по цена на придобиване, намалена с начислените амортизации и натрупаната загуба от обезценка. Честота на обезценка – всяка година.
б) допустим алтернативен подход
След първоначалното признаване като актив всеки отделен дълготраен материален актив се отчита по преоценена стойност към датата на преоценката, намалена с начислените амортизации и последвалата натрупана загуба от обезценка.
1.3 Честота на преоценките – веднъж годишно.
1.4 Преоценките се осъществяват:
- на земи, сгради и терени – по справедливата им (пазарна) стойност, определена чрез оценка от лицензиран оценител;
- на останалите дълготрайни материални активи - по справедлива (пазарна) стойност. При липса на надеждна информация за пазарната им стойност те се оценяват по амортизираната им възстановима стойност. (Възстановимата стойност е по-високата от нейната продажна цена на даден актив и неговата стойност в употреба. Стойност в употреба е сегашната стойност на прогнозираните бъдещи парични постъпления, които се очаква да бъдат получени при непрекъснатото използуване и при освобождаването от актива в края на полезния срок на ползуването му.)
1.5 Резултатът от преоценката се отразява в баланса по реда на т. 7.3 буква "Г" от НСС 16 Дълготрайни материални активи.
1.6 Праг на същественост за признаване на дълготраен материален актив – 500 лева .
1.7 Амортизация - дълготрайните материални активи се амортизират по линейния метод.
1.8 Отписване на дълготрайни материални активи:
а) при продажба на дълготраен материален актив се извършва съпоставяне на постъпленията от продажби и неговата балансова стойност. Разликите – печалби или загуби се отчитат в отчета за приходи и разходи.
б) при замяна с други активи – не се отчита печалба или загуба;
в) трансформиране в стока с цел продажба – по балансовата му стойност;
г) трансформиране в инвестиция – разликата между справедливата стойност на инвестицията и балансовата стойност на актива се отчита като разсрочен финансов приход или разсрочен финансов разход за срока на инвестицията, но не повече от 5 години.
д) когато от актива не се очакват никакви икономически изгоди, той се отписва чрез ликвидиране.
Преразглеждане на балансовата стойност на активите и определяне на тяхната възстановима стойност се извършва при тяхното инвентаризиране.
е) при отписване на преоценяван дълготраен материален актив, резервът от последващите оценки, създаден за него се отчита като неразпределена печалба от минали години;
ж) не е налице отписване на дълготрайни материални активи, когато се извеждат временно от употреба – за ремонт, за реконструкция, за подобрения, за консервиране и други.
При извеждане на дълготрайни материални активи от временна употреба за срок, надвишаващ 12 (6, 8) месеца, се преустановява начисляване на амортизации.
Разходите за консервиране и последващо въвеждане в употреба се отчитат като текущи разходи за периода, през който са възникнали.
1.9 Подръжка и ремонти на дълготрайни материални активи
а) подръжка, ремонти и подобрения се отчитат като текущи разходи;
б) значими подобрения, реконструкции и модернизации, които удължават срока на годност, увеличават капацитета и производителността на дълготрайния актив се капитализират и увеличават неговата отчетна стойност.
2. Нематериални дълготрайни активи
2.1 Първоначалната оценка на външно създаваните нематериални активи е цена на придобиване.
а) когато придобиването е свързано с разсрочено плащане на твърда база, цената на придобиване не се изменя. Разликата между доставната цена и сумата на плащанията се отразявя като разходи за лихви;
б) когато придобиването е свързано с разсрочено плащане на променяща се база (договор за концесии) първоначалната оценка се определя по реда на т. 4.3 от НСС 38;
в) при разсрочено плащане на валутна база първоначалната оценка се определя въз основа на валутния курс към датата на придобиването;
г) НСС 38 т. 4.7, 4.8, 4.9 и 4.10 се използуват от предприятието.
2.2 Първоначалната оценка на създаден в предприятието нематериален актив се определя по идентичен начин, по който се определя себестойността на готовата продукция.
2.3 Оценка след първоначално признаване
а) препоръчителен подход – т. 7.1 от НСС 38;
б) алтернативен подход – т. 7.2 от НСС 38;
в) честота на преоценката при инвентаризиране на нематериалните активи.
2.4 Амортизирането на нематериалните активи се извършва по линеен метод за 5 години.
2.5 Отписване на нематериални активи
а) отписва се неговата балансова стойност;

8;
2.6 Последващи разходи, свързани с нематериални активи
а) разходи, представени в т.6.1 и 6.2 от НСС 38 се отчитат като текущи разходи;
б) разходите, представени в т. 6.3 и 6.4 от НСС 38 се отчитат респективно като увеличение на отчетната стойност или като придобиване на отделен нематериален актив.
2.7 Разходи за вътрешно създаване на нематериални активи, които не формират отчетна стойност
а) изследователска фаза на вътрешен проект;
б) вътрешно създаване на търговски марки, наименования, издателски права, клиентни бази;
в) административни и други общи разходи;
г) разход за обучение на персонала за работа с нематериалния актив.
Посочените разходи се отчитат като текущи разходи.
3. Краткотрайни (краткосрочни) активи на предприятието.
Те включват:
- материални запаси;
- краткосрочни вземания;
- краткосрочни финансови активи;
- парични средства.
3.1 Материални запаси са краткотрайни активи, придобити под формата на:
3.1.1 Материали, придобити чрез покупка и предназначени основно за влагане в производствения процес с цел произвеждане на продукция или извършване на услуги.
- при тяхната покупка се заприходяват по цена на придобиване (историческа цена) или доставна стойност, която включва следните разходи за закупуване:
а) покупна цена;
б) вносни мита;
в) такси;
г) невъзстановими данъци и акцизи;
д) разходи по доставка – превози, товарно-разтоварни работи.
- Тяхната оценка в края на отчетния период е по-ниската от доставната им стойност или нетната им реализуема стойност:
а) Нетната реализуема стойност се определя от комисия, назначена със заповед на ръководството.
За целите на определянето на нетната реализуема стойност комисията може да използува лицензиран оценител.
б) Разликите между отчетната стойност и нетната реализуема стойност се отчитат по реда на т.т. 11.2., 11.3. от НСС 2 Отчитане на стоково-материалните запаси.
в) Честота на оценката – в края на март (юни, септември) и задължително към 31.12. на отчетната година.
- Методи на отписване като:
а) средно претеглена стойност – препоръчителен подход по НСС 2
Период на установяване на средно претеглената стойност – всеки месец, на три месеца, след всяка доставка, годишно.
б) конкретно определена стойност, когато тяхното потребление засяга конкретни партиди, производства, проекти или клиенти.
в) първа входяща – първа изходяща стойност, метод, при който материалите, които са закупени първи се изписват първи при влагане в производството и при други намаления.
- Допустим алтернативен подход – когато няма условия за прилагане на посочените три препоръчителни методи се допуска прилагането на алтернативен подход – последна входяща – първа изходяща (оповестяват се разликите при този метод и препоръчителните).
- Когато материалите не се използуват за влагане в производство на продукция и услуги същите се предлагат за продажби.
а) Продажната стойност (справедливата) се определя от комисия, назначена от ръководството
б) Разликата между отчетната и продажната стойност се отчита като текущ приход или текущ разход
- Закупените материали, които не се предават за складово съхраняване и употребени непосредствено преди осъществяване на дейността се изписват като текущи разходи. На гърба на първичния документ (фактура) се извършва заверка с подпис за направлението на разхода от лицето, отговорно за влагането в употреба.
3.1.2 Стоки, придобити чрез покупка и предназначени за продажби
- Заприходяват се при покупката по историческа цена – доставна стойност, която включва:
а) покупна цена;
б) вносни мита;
в) такси;
г) невъзстановими данъци и акцизи;
д) разходи по доставка, които могат да бъдат:
- превози,
- товарни и разтоварни работи,
- монтаж и пробна експлоатация.
- В разходите за закупуване не се включват:
а) складовите разходи за съхранение на стоките;
б) административните разходи;
в) финансовите разходи;
г) извънредните разходи.

- Търговските отстъпки и работи, предоставени от доставчика намаляват доставната стойност на стоките.
Методи на отписване при продажбите
– препоръчителен:
а) конкретно определена стойност за всяка стока
б) първа входяща – първа изходяща
в) средно претеглена стойност (период на претегляне – всеки месец)
- алтернативен метод:
а) последна входяща – първа изходяща (оповестяват се разликите между този подход и препоръчителния)
- Оценка в края на отчетния период по нейна реализуема стойност по т.т.11.1, 11.2, 11.3, 11.4 от НСС 2.
- Разликите от обезценката се отчитат като текущи разходи, а когато в следващ период има увеличение, се отчитат текущи приходи до стойността на стоките преди тяхното намаление.
3.1.3 Продукция, създадена в резултат на производствен процес в предприятието и предназначена за продажба.
Доставната стойност (историческата цена) на продукцията се формира от разходите за преработка.
Разходите за преработка биват:
а) пряко свързани с производствената продукция
- разходи за материали
- разходи за заплати
- разходи за осигуровки
- разходи за амортизации
б) систематично начислявани постоянни общопроизводствени разходи, които включват:
- разходи за материали
- разходи за амортизации
- разходи за осветление
- разходи за отопление
- разходи за заплати и осигуровки
- местни данъци на сградите
в) разпределението на постоянните общопроизводствени разходи се извършва на база нормален производствен капацитет, който се формира като средна величина от няколко периода
д) при отчетен по-нисък обем на производството от посочените в б. "Г", останалите неразпределени постоянни общопроизводствени разходи се отчитат като текущи разходи извън разходите за преработка с цел да не се увеличава себестойността на единица продукция
е) при отчетен по-висок обем на произведена продукция от посоченото в б. "Г", фактическите постоянни общопроизводствени разходи се разпределят на единица продукция
ж) променливи общопроизводствени разходи са такива разходи, които се променят в зависимост от обема на производството и могат да бъдат:
- спомагателни материали
- спомагателен труд
- други
Базата за разпределение на променливите общопроизводствени разходи за всеки производствен продукт е реалното използуване на производствените мощности.
з) постоянните и променливите общопроизводствени разходи при взаимосвързана продукция се разпределят на база продажната цена на всеки продукт, услуга, изделие в общата продажна стойност на цялата продукция
и) страничните продукти се оценяват по нетна реализуема стойност, която се отчислява от стойността на основния продукт
к) възникналите в процеса на производството непроизводствени разходи, или разходи за проектиране или други поръчки на отделни клиенти се включват в доставната стойност на продукцията (услугите), за които са направени
л) в себестойността на продукцията не се включват:
- стойности на вложени материали, труд и други разходи извън нормалните граници (норми, лимити). За целта следва да има утвърдени вътрешни норми, нормали, лимити.
- разходи за издръжка на столове и други социални обекти, освен ако не са необходими за производствения процес
- административни разходи – когато не са пряко свързани с необходимостта за довеждане на продукцията до съответното място или състояние
- разходите за продажби
Всички тези разходи се отчитат като текущи разходи за периода.
м) методи за отписване на продукцията при нейната продажба
- метод на конкретно определена стойност – когато продажбата е свързана с конкретна поръчка, клиент или партида от производството
- първа входяща – първа изходяща стойност
- средно претеглена стойност с честота на предтегляне – всеки месец, 10 дни, след всяко постъпление
- алтернативен метод - последна входяща – първа изходяща, когато няма условия за прилагане на препоръчителните методи
3.2 Краткосрочни вземания
а) предприятието класифицира като краткосрочни вземанията си в срок до 12 месеца от тяхното възникване, както и онази част от дългосрочните си вземания, чиито падеж настъпва в края на отчетния период. Те могат да бъдат:

б) вземания от клиенти;
в) вземания от доставчици;
г) вземания по предоставени търговски заеми;
д) съдебни и присъдени вземания;
е) данъци за възстановяване;
ж) други краткосрочни вземания;
3.2.2 Краткосрочните вземания се оценяват в номинална стойност в момента на тяхното възникване.
3.2.3 Краткосрочните вземания в чуждестранна валута се оценяват в момента на тяхното възникване, като левовата им равностойност се формира от размера на валутата и централния курс на БНБ към датата на сделката.
Периодично краткосрочните вземания в чуждестранна валута се оценяват към датата на съставяне на финансовия отчет, както и към датата на междинните финансови отчети (или друга честота).
Получените разлики при оценката по заключителен курс към датата на финансовия отчет се отчитат като текущ финансов приход или текущ финансов разход.
3.2.4 В края на отчетния период се извършва оценка на краткосрочни вземания по реда на НСС 32 Финансови инструменти.
Разликата от обезценката се отчита като текущ финансов разход.
3.2.5 Краткосрочните вземания, от възникнали временни разлики при данъчното облагане се отчитат по реда на НСС 12 Данъци от печалбата.
3.3 Краткосрочни финансови активи.
3.3.1 Предприятието класифицира като краткосрочни финансови активи, които се притежават от предприятието за период от 12 месеца, придобити с цел продажба. Те могат да бъдат:
а) финансови активи в свързани предприятия - акции, дялове, съучастия;
б) изкупени собствени дългови ценни книжа;
в) краткосрочни ценни книжа;
г) благородни метали и скъпоценни камъни;
д) други.
3.3.2 Краткосрочни финансови активи при тяхното придобиване се оценяват по историческа цена;
3.3.3 В края на отчетния период краткосрочните финансови активи се оценяват по реда на НСС 32 Финансови инструменти. Разликите се отчитат като текущи финансови приходи или текущи финансови разходи.
3.4 Парични средства са притежаваните от предприятието авоари като касови наличности, наличности в банкови и депозитни сметки.
3.4.1 В замисимост от тяхното местонахождение те се класифицират като:
а) парични средства в брой;
б) парични средства в безсрочни депозити в банки;
в) блокирани парични средства;
г) парични еквиваленти;
д) суми в подотчетни лица.
3.4.2 Паричните средства в чуждестранна валута се отчитат по курс на придобиване;
3.4.3 Намалението на паричните средства в чуждестранна валута се отчитат по валутен курс на продажбата им. Разликите се представят като текущи финансови приходи или финансови разходи;
3.4.4 Намалението на паричните средства в чуждестранна валута поради разплащане на сделки и финансови операции се извършва по курса на придобиване или средно претеглен курс;
3.4.5 Паричните средства деноминирани в чуждестранна валута към датата на финансовия отчет се оценяват по заключителен курс на БНБ (и/или към междинните финансови отчети). Възникналите разлики се отчитат като текущи финансови приходи или текущи финансови разходи.
3.4.6 Курсови разлики, произтичащи от парични позиции, които представляват нетна инвестиция в чуждестранно предприятие се отчитат като резерв.
4. Финансов резултат, представен като:
а) неразпределена печалба;
б) непокрита загуба;
в) балансова печалба или загуба от текущата година, която се представя след начисляване на разходите за дължими данъци.
5. Пасиви
Пасивите на предприятието са съществуващи негови задължения, които произтичат от минали събития и чието уреждане се очаква да доведе до изтичане на ресурси – носители на икономическа изгода.
Класифицират се в баланса като:
5.1 Дългосрочни пасиви
Дългосрочни са задълженията на предприятието, чийто срок на уреждане е по-дълъг от 12 месеца.
Лихвените плащания, свързани с дългосрочните задължения се отчитат като текущи финансови разходи и се представят като краткосрочни задължения в случай, когато няма извършено плащане.
Дългосрочните пасиви се класифицират като:
5.1.1 Задължения към свързани предприятия.
5.1.2 Задължения към финансови предприятия – в т.ч. към банки.
5.1.3 Задължения по облигационни заеми.
5.1.4 Отсрочени данъци.
5.1.5 Други дългосрочни задължения, включващи:

договора обща сума на наемните плащания.
Задълженията по финансов лизинг се отчитат по реда на т. 4.3 от НСС 17 Лизинг. Всяка лизингова вноска се разделя на погашение на дългосрочното задължение (главница) и финансов разход (лихва).
б) провизии – които се признават когато предприятието има задължения с нормативен или конструктивен характер и съществува достатъчна вероятност, че за тяхното погасяване е необходимо изтичане на ресурси, като съответната провизия е достоверно измерима;
в) задължения към държавата (ЗУНК) по силата на подписан договор;
г) други задължения
Дългосрочните задължения, деноминирани в чуждестранна валута първоначално се вписват в баланса на предприятието по централния курс на БНБ към датата на възникването.
В края на отчетния период дългосрочните задължения се оценяват по централния курс на БНБ за съответната валута, а разликите се отчитат като текущи финансови приходи или разходи.
Погасителните вноски на дългосрочните задължения, отнасящи се за текущия отчетен период се прекласифицират като краткосрочни задължения в случай, че останат непогасени в края на отчетния период.
5.2 Краткосрочни пасиви
Краткосрочни са задълженията, чийто срок на уреждане е по-кратък от 12 месеца. Те се класифицират като:
5.2.1 Задължения към свързани предприятия – в т.ч. за дивиденти.
5.2.2 Задължения към финансови предприятия – в т.ч. към банки.
5.2.3 Задължения към доставчици и клиенти.
5.2.4 Задължения по търговски заеми.
5.2.5 Задължения към персонала, които могат да бъдат:
а) задължения за заплати, които не са изплатени към края на отчетния период;
б) задължения за неизползваните към края на отчетния период платени годишни отпуски на персонала.
Стойността на неизползваните платени годишни отпуски се признават като текущи разходи за отчетния период в съответствие с НСС 19, т.3.3.
5.2.6 Задължения към осигурителни предприятия.
Предприятието не управлява задължителни или доброволни пенсионни и здравноосигурителни фондове. Като задължения към осигурителните предприятия в края на отчетния период се представят неизплатените вноски за:
а) социално осигуряване – задължително и доброволно;
б) здравно осигуряване – задължително и доброволно;
в) осигуряване за безработица.
Начислените вноски за социално и здравно осигуряване на персонала се отчитат като текущи разходи за периода, за който се отнасят.
5.2.7 Данъчни задължения – произтичат от неизплатни в края на отчетния период плащания за данъци по силата на данъчното законодателство. Те могат да бъдат:
а) задължения за местни данъци и такси;
б) задължения за данъци върху дохода на персонала;
в) задължения за данъци върху печалбата;
г) задължения за ДДС и акцизи;
д) данъчни временни разлики – данъчните временни разлики са разликите, явяващи се между данъчната основа на активите, пасивите, приходите и разходите и тяхната отчетна стойност, формирана за целите на счетоводното отчитане по реда на НСС 12 Данъци от печалбата. Временните разлики възникват във връзка с прилагането на ЗКПО и обхващат: данъчно призната амортизация, оценка и преоценка на активи, вземания, задължения и др.
5.2.8 Други краткосрочни задължения, включващи задължения за лихви, за глоби и неустойки, задължения към други кредитори, непредставени в предишните статии от баланса.
5.2.9 Провизии – по реда на раздел "Е", т.1.5, буква "б", когато задължението с нормативен и конструктивен характер е краткосрочно.
6. Приходи
Предприятието определя като приходи брутните потоци от икономически изгоди, получени и дължими на предприятието от клиентите в хода на обичайната му дейност.
6.1 Обхват на приходите:
а) приходи от продажби на продукция;
б) приходи от продажби на стоки;
в) приходи от продажби на услуги;
г) приходи от лихви, дивиденти и други от използването на активите на предприятието от трети лица;
е) други приходи.
6.2 Критериите за признаване на приходите се прилагат за всяка сделка поотделно, за отделими компоненти на една сделка и за две или повече сделки едновременно при свързани такива. Те са:
а) когато е вероятно да има икономическа изгода, свързана със сделка;
б) сумата на прихода може да бъде надеждно изчислена;
в) направени разходи или тези, които ще бъдат направени във връзка със сделка, могат да бъдат надеждно измерени;
г) приходите за всяка сделка се признават едновременно с извършените за нея разходи. В противен случай се отчитат като аванс или приход за бъдещ период до момента, в който могат да бъдат надеждно изчислени.

всяко получено плащане се признава като задължение (аванс от клиента).
7.4 Когато възникне неяснота по събирането на сумата, която вече е включена в прихода, несъбираемата сума се признава за разход, а не като корекция на сумата на първоначално признатия приход.
7.5 Продажба на продукция и стока:
а) приходът от продажби на продукция и стоки се признава когато са изпълнени следните условия – т.6.1 от НСС 18;
б) при запазване на значителни рискове, свързани със собствеността на предприятието – продавач, сделката не е продажба и приходът не се признава. Запазване на значителни рискове са налице – т.6.3 от НСС 18;
7.6 Извършване на услуги – т.7.1, 7.2, 7.3 от НСС18;
7.7 Лихви, лицензионни възнаграждения и дивиденти – т. 8.1, 8.2, 8.5, 8.6 от НСС 18.
8. Финансирания
8.1 Правителствена помощ – действие от страна на правителството, чрез което се предоставя икономическа изгода за конкретно предприятие или за група предприятия, отговарящи на определени критерии.
Предприятията оповестяват естеството, размера и продължителността на правителствената помощ, когато тя влияе в значителна степен на финансовите отчети.
8.2 Правителствено дарение – предоставянето на средства от правителството на дадено предприятие като компенсация за спазаване от негова страна на определени условия, отнасящи се за текущата дейност на предприятието.
а) дарения, обвързани с активи – дарения, при които главното условие е получаващото ги предприятие да закупи, създаде и придобие по друг начин ДМА и ДНМА;
б) дарения, обвързани с приходи – всички други дарения;
в) опростени данъци – отписани без условия;
г) преотстъпени – начислени данъчни задължения, отписани при определени условия;
д) опростени заеми – при които заемодателят се отказал от правата си за възстановяване със или без условия.
8.3 Неправителствени дарения от други лица.
8.4 Оценка на даренията по справедливата стойност – непаричните активи.
8.5 Отчитане като финансиране или като резерви /когато е предвидено в нормативен акт – селско стопанство, лечебните заведения – преотстъпени данъци/. Признаване на финансирането – приходен подход на признаване.
а) амортизируеми активи – през периода на начислената амортизация, пропорционално;
б) неамортизируеми активи – през периодите, през които са отразени разходите за изпълнение на условията по даренията;
в) преотстъпени данъци - през периодите, през които са отразени разходите за преотстъпени данъци.
г) като компенсация за минали разходи или загуби – през периода на получаването им
8.6 Отчитане на правителствените дарения като резерви /когато е предвидено в нормативен акт – селско стопанство, лечебните заведения – преотстъпени данъци/. Капиталов подход.
9. Провизии
9.1 Определения и видове:
Провизия – задължение с неопределена срочност или размер.
Условни задължения – такива задължения, които могат да се класифицират като:
- възможно задължение и настоящо задължение. И двете имат произход минали събития, но възможното задължение може да бъде измеримо и оценимо, а настоящето – не може. Те не се признават като пасив, но трябва да се оповестяват. Признават се в момента, в който се появи вероятност от изходящ паричен поток за погасяване на задължението. /Гаранция за кредит в полза на трето лице е условно задължение. При положение че се наложи да се изплаща банковият кредит - условното задължение ще се провизира/.
- договорни задължения – обременяващ договор – текущото задължение следва да се измери и признава като провизия, първо се признава разходи от преоценка на активи и след това разходи за провизия.
- конструктвни задължения – произтичат от преструктуриране на предприятието. Изисква се да има формален план за преструктуриране и са изпълнени общите критерии за признаване на провизии и предприятието е информирало засегнатите страни.
- условен актив – възможен актив, който произлиза от минали събития. Отчитането на същия става възможно след постъпване на поток икономически изгоди в предприятието. /Съдебно решение в наша полза по дадено дело – тогава признаваме вземане и приход/. Условният актив се оповестява, когато постъпването на поток икономически ползи е вероятно.
9.2 Провизии трябва да се признават, когато са изпълнени следните критерии:
- предприятието има текущо правно или констуктивно задължение като резултат от минали събития към датата на изготвяне на баланса;
- има вероятност за погасяване на задължението да бъде необходим паричен поток;
- може да бъде направена надеждна оценка на задължението.
9.3 Провизиите трябва да бъдат преразглеждани към датата на всеки счетоводен баланс с цел отчитане на текуща най-добра оценка. Формираните текущи задължения от начисляване се отчитат като други текущи задължения, отделно от съществуващите задължения за дейността на предприятието. Трябва да се води аналитичност според породилите ги събития. Отписаната неизплатена част, формирана от провизии, се отчита като финансов приход.
10. Нетни печалби и загуби за периода, Фундаментални грешки и промени в счетоводната политика НСС 8
10.1 Определения – точка 2 от НСС 8.
10.2 Печалба и загуба от обичайната дейност.
10.3 Печалба и загуба за отчетния период:

б) извънредни статии в резултат на събития – като принудително отчуждени активи /кражба/, отписани активи по повод на природни и други бедствия; балансова стойност на отписани пасиви по повод на природни бедствия и сумата на получените застрахователни обещетения.
10.4 Промени в приблизителните счетоводни стойности.
10.5 Фундаментални грешки
10.6 Промени в счетоводната политика – при изискване от Закона от счетоводни стандарти и или ако доведе до по-подходящо представяне на събитията или сделките във финансовите отчети на предприятието.
Препоръчителен метод – всяка корекция трябва да бъде отразена като корекция на салдото на неразпределената печалба от минали години. При прилагане на този подход промяната в счетоводната политика се проявява с обратна сила. Корекцията, която се извършва във връзка с промяна на счетоводната политика, не се отразява в ОПР за текущата година, а само в счетоводния баланс като корекция на неразпределената печалба от минали години и на съответната балансова статия, върху която промяната е оказала въздействие. Когато не може да се определи надеждно, промяната в счетоводната политика се прилага без обратна сила.
Допустим алтернативен подход – при него всяка промяна в счетоводната политика се включва в други приходи и разходи при определяне на печалбата или загубата за текущата година. Промяната се отчита с обратна сила освен в случая, когато тя не може да бъде определена в разумни граници.
11. Отчитане при ликвидация и несъстоятелност НСС 13
11.1 Към датата на съдебното решение за обявяване на предприятието в ликвидация се извършва счетоводно приключване по реда, предвиден в счетоводното законодателство за отчетния период.
- начален баланс при ликвидация – от началото на отчетния период до датата на решение на съда за обявяване от съда за ликвидация;
- инвентаризация на МА и НМА;
- оценка на наличните активи и пасиви по справедлива стойност – резултатите от преоценката се осчетоводяват;
- трансформиране в лева на деноминираните във валута балансови позиции по ЦК на БНБ към датата на съдебното решение за обявяване в ликвидация;
- нетиране на основния капитал – регистрирания капитал се свежда до размера на внесения;
- финансовите резултати до ликвидацията и всички останали резерви се обединяват, отчитайки се като "Други резерви";
Активите и пасивите, които не могат да се реализират, се отписват за сметка на резервите – примери: търговски репутации, данъчни временни разлики, разходи и приходи за бъдещи периоди, финансиране, разходи за учредяване и разширяване и други.
Изготвяне на начален ликвидационен баланс, при който не се попълва предходна година.
11.2 ФО в процеса на ликвидация:
Преустановява се начисляването на амортизация с изключение на активите, които са ангажирани за извършване на стопанската дейност – ако е допустимо /приключване на договорни отношения, които съществуват към дата на обявяване на ликвидация/.
Когато в процеса на ликвидация се извършва стопанска дейност, тя се отчита отделно съгласно изискванията на счетоводното законодателство, което се прилага по отношение на действащо предприятие. Финансовият резултат от тази дейност се отчита отделно и в началото на следващия период се отчита като други резерви.
По време на ликвидация във връзка с изготвяне на ФО се извършва оценяване на активите и пасивите по справедлива стойност. В началото на всеки следващ отчетен период финансовият резултат от ликвидация се приключва с ликвидационен капитал.
Предприятията в ликвидация изготвят финансов отчет с всички приложени форми, без отчета за собствения капитал. Когато се извършва паралелно стопанска дейност, за същата се изготвя отчет за приходи и разходи в общия счетоводен баланс.
11.3 Краен ликвидационен баланс
Съставя се след:
а) удовлетворяване на кредиторите, изтичане на срока на ликвидация;
б) при прекратяване на ликвидация.
Последният включва имуществото, което остава след удовлетворяване на кредиторите. Когато то е недостатъчно за удовлетворяване на кредиторите, разликата се посочва в крайния баланс като непокрито задължение и като загуба.
Този баланс се представя в съда едновременно с молбата за отписване на предприятието от Търговския регистър, придружен от документи, доказващи извършеното разпределение на ликвидационния капитал между собствениците.
в) при прекратяване на ликвидацията крайният ликвидационен баланс се трансформира в начален за действащо предприятие. Счетоводните процедури се извършват по обратен ред на изготвяне на ФО при начален ликвидационен баланс, като крайните салда по сметките се трансформират в начални.
11.4 Производство по несъстоятелност
а) молба на собственик или кредитор до съда;
Откриване на производство по несъстоятелност не поражда задължението за изготвяне на различни баланси. Счетоводството на предприятието продължава да се осъществява при спазване на изискванията на принципа на действащото предприятие. При това се извършва задължителна инвентаризация с цел уточняване на активите и пасивите и тяхното състояние. За целта се преоценяват по справедлива стойност.
б) при обявяване на предприятието в несъстоятелност със съдебно решение започват да се прилагат процедурите, предвидени за предприятие в производство по ликвидация.

"Производство по несъстоятелност" или "Предприятие в ликвидация".
При изготвяне на елементите на ФО се спазват специфичните изисквания на НСС 13.

12. Оповестяване

12.1 Всички сведения, определени за оповестяване в националните счетоводни стандарти или преценени от предприятието за съществени.

12.2 Изчислените показатели за:

а) рентабилност;

б) ефективност;

в) ликвидност;

г) финансова автономност;

д) оръщаемост на материалните запаси.

12.3 Оповестяване на други обстоятелства:

а) по точка 19.3.6 от НСС 1;

б) по точка 19.4 от НСС 1.

Управител: